

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΕΖΕΣ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ — ΙΣΛΑΝΔΙΑ

Ανακοίνωση της Εποπτεύουσας Αρχής της ΕΖΕΣ, δυνάμει του άρθρου 1 σημείο 2 του πρωτοκόλλου 3 της συμφωνίας περί Εποπτεύουσας Αρχής και Δικαστηρίου, προς τα άλλα κράτη μέλη της ΕΖΕΣ, τα κράτη μέλη της ΕΕ και τους ενδιαφερόμενους τρίτους, σχετικά με τη φορολογία διεθνών εμπορικών εταιρειών στην Ισλανδία

(2002/C 87/05)

Με την απόφαση αριθ. 392/01/COL, της 6 Δεκεμβρίου 2001, της οποίας τα κύρια σημεία παρουσιάζονται κατωτέρω, η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ κίνησε τις διαδικασίες που προβλέπονται δυνάμει του άρθρου 1 σημείο 2 του πρωτοκόλλου 3 της συμφωνίας περί Εποπτεύουσας Αρχής και Δικαστηρίου. Η κυβέρνηση της Ισλανδίας ενημερώθηκε σχετικά με αντίγραφο της παρούσας απόφασης που της απεστάλη.

I. ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

1. Διαδικασία

Με επιστολή της 28ης Ιουλίου 2000 (έγγραφο αριθ.: 00-4830-D), η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ πληροφόρησε την κυβέρνηση της Ισλανδίας ότι περιήλθε εις γνώση της ότι η Ισλανδία θέσπισε νόμο με τον οποίο παρέχει ευνοϊκή φορολογική μεταχείριση σε διεθνείς εμπορικές εταιρείες (ΔΕΕ). Πληροφόρησε, επίσης, την κυβέρνηση της Ισλανδίας ότι, σύμφωνα με τις πληροφορίες που είχε στη διάθεσή της η Εποπτεύουσα Αρχή, η Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού και Κρατικών Ενισχύσεων είχε την άποψη ότι η φορολογική μεταχείριση των ΔΕΕ ενδέχεται να συνιστά κρατική ενίσχυση, κατά την έννοια του άρθρου 61 παράγραφος 1 της συμφωνίας ΕΟΧ. Η Εποπτεύουσα Αρχή κάλεσε την κυβέρνηση της Ισλανδίας να υποβάλει παρατηρήσεις και να παράσχει τις αναγκαίες πληροφορίες, για να είναι σε θέση να καταλήξει σε πόρισμα σχετικά με το θέμα, δηλαδή κατά πόσον τα φορολογικά μέτρα για τις ΔΕΕ συμβιβάζονται με το άρθρο 61 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ.

Με επιστολή της 24ης Οκτωβρίου 2000 (έγγραφο αριθ.: 00-7751-A), η κυβέρνηση της Ισλανδίας παρέιχε τις πληροφορίες που της ζητήθηκαν και υπέβαλε τις παρατηρήσεις της. Σύμφωνα με την επιστολή, η κυβέρνηση της Ισλανδίας είχε την άποψη ότι η νομοθεσία για τις ΔΕΕ δεν παρέιχε δικαιώματα ή πλεονεκτήματα σε μια επιλεκτική ομάδα εταιρειών και κατά συνέπεια δεν περιείχε στοιχεία ενίσχυσης τα οποία ενδέχεται να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 61 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ.

Με επιστολή της 24ης Ιουλίου 2001 (έγγραφο αριθ.: 01-5609-D), η Εποπτεύουσα Αρχή πληροφόρησε την κυβέρνηση της Ισλανδίας ότι η Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού και Κρατικών Ενισχύσεων είχε την προκαταρκτική άποψη ότι τα φορολογικά μέτρα τα σχετικά με τις ΔΕΕ ενδέχεται να συνεπάγονται κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 61 παράγραφος 1 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ. Εφόσον η κυβέρνηση της Ισλανδίας δεν είναι σε θέση να άρει τις αμφιβολίες της Γενικής Διεύθυνσης Κρατικών Ενισχύσεων, η τελευταία θα υποχρεωθεί να προτείνει στην Εποπτεύουσα Αρχή να κινήσει τη διαδικασία έρευνας, σύμφωνα με όσα προβλέπονται στο άρθρο 1 σημείο 2 του πρωτοκόλλου 3 περί Εποπτεύουσας

Αρχής και Δικαστηρίου. Η κυβέρνηση της Ισλανδίας κλήθηκε να υποβάλει τις παρατηρήσεις της ως προς το θέμα εντός δύο μηνών από την παραλαβή της παρούσας επιστολής.

Με επιστολή της 20ής Σεπτεμβρίου 2001 (έγγραφο αριθ.: 01-7477-A), η κυβέρνηση της Ισλανδίας υπέβαλε τις απόψεις της ως προς το συμβιβασμό των φορολογικών μέτρων για τις ΔΕΕ. Σύμφωνα με το περιεχόμενο της επιστολής, η κυβέρνηση της Ισλανδίας προέβαλε την άποψη ότι το φορολογικό καθεστώς όσον αφορά τις ΔΕΕ δεν συνιστούσε κρατική ενίσχυση.

2. Νομοθεσία και φορολογία των ΔΕΕ

Σύμφωνα με το νόμο αριθ. 31 της 10ης Μαρτίου 1999 για τις ΔΕΕ, οι ΔΕΕ πρέπει να είναι ανώνυμες εταιρείες ή εταιρείες περιορισμένης ευθύνης. Η έναρξη της λειτουργίας μιας ΔΕΕ προϋποθέτει την έκδοση άδειας λειτουργίας. Ο νόμος περιορίζει τις δραστηριότητες τις οποίες μπορεί να ασκήσει μια ΔΕΕ. Οι δραστηριότητες τις οποίες μπορεί να ασκήσει μια ΔΕΕ είναι οι ακόλουθες:

- Εμπόριο εξ ονόματός της με άλλους ξένους φορείς εκτός Ισλανδίας ή ως ενδιάμεσος σε αυτό το είδος εμπορίου για αγαθά τα οποία δεν καλύπτονται από τη συμφωνία για τον ΕΟΧ και δεν προέρχονται από την Ισλανδία.
- Ως ενδιάμεσος σε εμπόριο υπηρεσιών μεταξύ ξένων φορέων εκτός ισλανδικής δικαιοδοσίας.
- Ως εταιρεία χαρτοφυλακίου που κατέχει και επενδύει σε ξένες επιχειρήσεις ή σε άλλα πάγια στοιχεία, επίσημως εγγεγραμμένες εκτός Ισλανδίας, όπως εμπορικά σήματα, διπλώματα ευρεσιτεχνίας, δικαιώματα επί σχεδίων και δικαιώματα επί εκδόσεων.
- Κατοχή ή έλεγχος και καταχώρηση αεροπλάνων και πλοίων, εκτός των αλιευτικών πλοίων της Ισλανδίας, υπό την προϋπόθεση ότι τα εν λόγω αεροπλάνα και πλοία χρησιμοποιούνται μόνο για δραστηριότητες τις οποίες επιτρέπεται να ασκούν οι ΔΕΕ.
- Κατοχή ή έλεγχος και καταχώρηση αεροπλάνων και πλοίων, εκτός των αλιευτικών πλοίων της Ισλανδίας και σύμβαση μίσθωσης ή υπομίσθωση σε ξένους φορείς για μεταφορά εκτός ισλανδικής δικαιοδοσίας.
- Δεν επιτρέπεται να ασκεί εμπορικές δραστηριότητες εξ ονόματός της ούτε όσον αφορά αγαθά με τρίτα μέρη εντός και εκτός Ισλανδίας, ούτε να χρησιμεύει ως ενδιάμεσος σε αυτό το είδος εμπορίου και να κατεργάζεται εν μέρει ή εν όλω αγαθά στην Ισλανδία.

Σύμφωνα με τις πληροφορίες που παρασχεθήκαν, οι ΔΕΕ φορολογούνται διαφορετικά από άλλες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης. Όπως αντιλαμβάνεται η Εποπτεύουσα Αρχή, οι διαφορές είναι οι ακόλουθες:

- Ο εταιρικός φόρος εισοδήματος ανέρχεται σε 5 %, αντί του γενικού φορολογικού συντελεστή της τάξης του 30 %.
- Οι ΔΕΕ απαλλάσσονται από το φόρο περιουσίας. Κανονικά οι ισλανδικές εταιρείες υπόκεινται σε φόρο περιουσίας ύψους 1,2 % ετησίως.
- Οι ΔΕΕ απαλλάσσονται εν μέρει από το φόρο χαρτοσήμου.
- Για να αποκτήσουν άδεια λειτουργίας, οι ΔΕΕ υπόκεινται σε επιβάρυνση 100 000 ISK. Υπόκεινται, επίσης, σε ετήσια δαπάνη εποπτείας ύψους 100 000 ISK, στην οποία δεν υπόκεινται άλλες εταιρείες.
- Εφαρμόζονται ειδικοί κανόνες για τη φορολογία των μερισμάτων μιας ΔΕΕ σε ένα μέτοχο που κατοικεί στην Ισλανδία. Ο γενικός κανόνας για τη φορολογία των μερισμάτων στην Ισλανδία είναι ότι τα μερίσματα που καταβάλλονται από μια εταιρεία περιορισμένης ευθύνης σε άλλη εταιρεία απαλλάσσονται από το φόρο, αλλά στα μερίσματα που καταβάλλονται σε ιδιώτες επιβάλλεται παρακράτηση φόρου 10 %. Εάν η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι μια ΔΕΕ, ο δικαιούχος πρέπει να καταβάλλει στο ακέραιο το φόρο εισοδήματος, ανεξάρτητα από το εάν είναι ιδιώτης ή εταιρεία περιορισμένης ευθύνης.

3. Παρατηρήσεις που υπέβαλε η κυβέρνηση της Ισλανδίας

Η κυβέρνηση της Ισλανδίας προβάλλει στις επιστολές της της 24ης Οκτωβρίου 2000 (έγγραφο αριθ.: 00-7751-A) και της 20ής Σεπτεμβρίου 2001 (έγγραφο αριθ.: 01-7477-A), το επιχειρήμα ότι το γεγονός ότι υπάρχουν διαφορετικά φορολογικά καθεστώτα για διαφορετικές μορφές εταιρειών, δεν αρκεί αφεαυτού για να αποτελέσει βάση ώστε να υποτεθεί ότι αυτή η διαφορετική μεταχείριση συνιστά κρατική εγγύηση. Τονίζει ότι το φορολογικό καθεστώς της Ισλανδίας όσον αφορά τις ΔΕΕ δεν αφορά ένα συγκεκριμένο κλάδο ούτε ευνοεί ορισμένες γεωγραφικές περιοχές. Περαιτέρω, προβάλλεται το επιχειρήμα ότι το καθεστώς των ΔΕΕ επιτρέπει ευρεία κλίμακα δραστηριοτήτων και όλες οι επιχειρήσεις εντός του ΕΟΧ, που ασκούν δραστηριότητες στους τομείς αυτούς, μπορούν να επωφεληθούν από το καθεστώς, ανεξάρτητα από την κατοικία του ιδρυτή και άλλους παρόμοιους παράγοντες. Οι όροι για την ίδρυση μιας ΔΕΕ είναι ανοικτοί σε όλα τα πρόσωπα και τις επιχειρήσεις εντός του ΕΟΧ. Το καθεστώς είναι συνεπώς γενικής φύσης και δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ότι «παρέχει σε ορισμένες επιχειρήσεις εξαίρεση από την εφαρμογή του φορολογικού συστήματος».

Η ισλανδική κυβέρνηση καταδεικνύει ότι μια από τις βασικές διαφορές της φορολογικής μεταχείρισης των ΔΕΕ είναι ο φόρος εισοδήματος εταιρειών ανέρχεται σε 5 %, αντί του γενικού φορολογικού συντελεστή της τάξης του 30 %. Σύμφωνα με την κυβέρνηση της Ισλανδίας, η διαφορά αυτή δεν πρέπει να εξετασθεί μεμονωμένα. Ο φόρος εισοδήματος ύψους 5 % αποτελεί καθαρά μεταφορά φόρου μέχρις ότου τα κέρδη διανεμηθούν ως μερίσματα, λόγω των ειδικών κανόνων που διέπουν τα διανεμηθέντα μερίσματα. Για το λόγο αυτό, αν ληφθούν υπόψη όλοι οι παράγοντες και οι καθαρές συνέπειες για το φορολογικό καθεστώς, η ισλανδική κυβέρνηση έχει την άποψη ότι οι ΔΕΕ δεν τυγχάνουν φοροαπαλλαγής και συνεπώς δεν απολαμβάνουν ειδικής φορολογικής μεταχείρισης.

Η κυβέρνηση της Ισλανδίας προβάλλει το επιχειρήμα ότι επιχειρήσεις που είναι εγγεγραμμένες ως ΔΕΕ δεν θα εγκαθίσταντο στην Ισλανδία, εάν δεν υπήρχε το εν λόγω καθεστώς και συνεπώς δεν θα υποχρεούντο να καταβάλουν φόρους στην Ισλανδία. Συνεπώς, δεν υπάρχουν επιπτώσεις στην απώλεια καθαρών φόρων.

Η κυβέρνηση της Ισλανδίας έχει, επίσης, την άποψη ότι τα κριτήρια του κανόνα *de minimis*, όπως ορίζονται στο κεφάλαιο 12 των κατευθυντηρίων γραμμών της Εποπτεύουσας Αρχής της ΕΖΕΣ, πληρούνται στην περίπτωση αυτή. Κατά συνέπεια, εάν η Εποπτεύουσα Αρχή καταλήξει στο συμπέρασμα ότι υπάρχει κρατική ενίσχυση, η ενίσχυση αυτή είναι κατώτερη από το ανώτατο όριο του κανόνα *de minimis* και δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει σημαντικές συνέπειες για το εμπόριο και τον ανταγωνισμό εντός του ΕΟΧ.

II. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Σύμφωνα με το άρθρο 61 παράγραφος 1 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ, ένα μέτρο πρέπει να πληροί τα ακόλουθα κριτήρια.

Πρώτον, το μέτρο πρέπει να προσφέρει στους δικαιούχους ένα πλεονέκτημα το οποίο μειώνει τις δαπάνες στις οποίες υποβάλλονται κατά τη διάρκεια της επιχειρηματικής δραστηριότητας. Σύμφωνα με το κεφάλαιο 17B παράγραφος 3 σημείο 2 των κατευθυντηρίων γραμμών της Εποπτεύουσας Αρχής, το πλεονέκτημα πρέπει να παρέχεται μέσω μείωσης των φορολογικών επιβαρύνσεων της εταιρείας με διάφορους τρόπους συμπεριλαμβανομένης μεταξύ άλλων «συνολικής ή μερικής μείωσης του ποσού του φόρου (όπως εξαίρεση από το φόρο ή φοροαπαλλαγή)».

Το κυριότερο πλεονέκτημα των ΔΕΕ είναι ο χαμηλότερος φόρος εισοδήματος των εταιρειών ύψους 5 % αντί του 30 %. Όπως κατέδειξε η κυβέρνηση της Ισλανδίας, πρόκειται για μεταφορά φόρου μέχρι να διανεμηθούν τα μερίσματα, λόγω των ειδικών κανόνων που ισχύουν για τα διανεμηθέντα μερίσματα. Ωστόσο, τούτο μπορεί να συνεπάγεται απαλλαγή από το φόρο για τις ΔΕΕ. Αν ληφθούν υπόψη όλα τα στοιχεία του φορολογικού καθεστώτος, η φορολογία των ΔΕΕ, κατά την άποψη της Εποπτεύουσας Αρχής, συνεπάγεται ευνοϊκή φορολογική μεταχείριση.

Δεύτερον, το πλεονέκτημα πρέπει να χορηγείται από το κράτος ή με κρατικούς πόρους. Η χορήγηση μείωσης φόρου συνεπάγεται απώλεια φορολογικών εσόδων, πράγμα που σύμφωνα με το κεφάλαιο 17B παράγραφος 3 σημείο 3 των προαναφερθεισών κατευθυντηρίων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις ισοδυναμεί με ανάληψη κρατικών πόρων υπό μορφή φορολογικής δαπάνης.

Τρίτον, το μέτρο πρέπει να είναι συγκεκριμένο ή επιλεκτικό κατά την έννοια ότι ευνοεί «ορισμένες επιχειρήσεις ή την παραγωγή ορισμένων αγαθών». Σύμφωνα με το κεφάλαιο 17B παράγραφος 3 σημείο 2(4) των κατευθυντηρίων γραμμών της Εποπτεύουσας Αρχής σχετικά με την άμεση φορολογία των επιχειρήσεων: «Ορισμένα φορολογικά πλεονεκτήματα περιορίζονται κατά περίπτωση σε ορισμένες μορφές επιχειρήσεων, σε ορισμένες λειτουργίες που ασκούν (υπηρεσίες μεταξύ ομάδων, διαμεσολάβηση ή συντονισμός) ή στην παραγωγή ορισμένων αγαθών. Στο μέτρο που ευνοούν ορισμένες επιχειρήσεις ή την παραγωγή ορισμένων αγαθών, ενδέχεται να συνιστούν κρατική ενίσχυση σύμφωνα με όσα αναφέρονται στο άρθρο 61 παράγραφος (1)». Η ευνοϊκή φορολογική μεταχείριση εφαρμόζεται μόνο σε επιχειρήσεις οι οποίες πληρούν τους όρους που περιέχονται στο νόμο για τις ΔΕΕ. Συνεπώς, κατά τη γνώμη της Εποπτεύουσας Αρχής, το καθεστώς είναι επιλεκτικό, δεδομένου ότι ευνοεί μόνον επιχειρήσεις που ασκούν τις συγκεκριμένες δραστηριότητες που αναφέρονται στο νόμο.

Η Εποπτεύουσα Αρχή δεν βλέπει με ποιον τρόπο η ευνοϊκή μεταχείριση των ΔΕΕ εντάσσεται στη λογική του φορολογικού συστήματος. Κατά την άποψή της, η κυβέρνηση της Ισλανδίας δεν έδωσε καμιά αιτιολόγηση για την παρέκκλιση από το γενικό φορολογικό σύστημα, που να βασίζεται στη φύση ή την οικονομία του συστήματος⁽¹⁾.

Τέταρτον, το μέτρο πρέπει να επηρεάζει τον ανταγωνισμό και το εμπόριο μεταξύ των συμβαλλομένων μερών. Οι ΔΕΕ μπορούν να εμπορευούνται αγαθά, τα οποία δεν καλύπτονται από τη συμφωνία για τον ΕΟΧ και τα οποία δεν προέρχονται από την Ισλανδία. Ωστόσο, η εμπορική δραστηριότητα μπορεί αφεαυτής να θεωρηθεί ως υπηρεσία που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της συμφωνίας για τον ΕΟΧ. Στο πλαίσιο αυτό, μπορεί να αναφερθεί το γεγονός ότι οι ΔΕΕ μπορούν να ασκούν δραστηριότητες ενδιάμεσων στην εμπορία παροχής υπηρεσιών μεταξύ ξένων φορέων, εκτός ισλανδικής δικαιοδοσίας. Οι ΔΕΕ μπορούν, επίσης, να κατέχουν ή να ελέγχουν και να καταχωρούν αεροπλάνα, υπό την προϋπόθεση ότι τα τελευταία χρησιμοποιούνται για δραστηριότητες τις οποίες επιτρέπεται να ασκούν οι ΔΕΕ. Περαιτέρω, οι ΔΕΕ μπορούν να κατέχουν ή να ελέγχουν και να καταχωρούν αεροπλάνα και να συνάπτουν συμβάσεις εκμίσθωσης ή υπεκμίσθωσης των εν λόγω αεροπλάνων σε ξένους μεταφορικούς φορείς για μεταφορά εκτός Ισλανδίας. Αυτές είναι υπηρεσίες που καλύπτονται από τη συμφωνία για τον ΕΟΧ.

Εκτός αυτού, οι ΔΕΕ μπορούν να κατέχουν ή να ελέγχουν και να καταχωρούν πλοία, υπό την προϋπόθεση ότι τα τελευταία χρησιμοποιούνται για δραστηριότητες που επιτρέπεται να ασκούν οι ΔΕΕ και να κατέχουν ή να ελέγχουν και να καταχωρούν πλοία και να συνάπτουν συμβάσεις εκμίσθωσης ή υπεκμίσθωσης των εν λόγω πλοίων σε ξένους μεταφορικούς φορείς για μεταφορά εκτός Ισλανδίας. Αυτές είναι υπηρεσίες που καλύπτονται από τη συμφωνία για τον ΕΟΧ.

Σύμφωνα με το κεφάλαιο 17B παράγραφος 3 σημείο 4 των προαναφερθεισών κατευθυντηρίων γραμμών, «σύμφωνα με μια διαρκή νομολογία, για τους σκοπούς της παρούσας διάταξης, πληροίται ο όρος επιρροής του εμπορίου, εφόσον η δικαιούχος επιχείρηση ασκεί οικονομική δραστηριότητα που συνεπάγεται συναλλαγή μεταξύ των συμβαλλομένων μερών». Από την περιγραφή που έγινε ανωτέρω, συνάγεται ότι οι κυριότερες δραστηριότητες των ΔΕΕ είναι δραστηριότητες που αποτελούν αντικείμενο διεθνών συναλλαγών. Συνεπώς, το μέτρο επηρεάζει τον ανταγωνισμό και το εμπόριο μεταξύ των συμβαλλομένων μερών.

Η ισλανδική κυβέρνηση προέβαλε το επιχείρημα ότι μέχρι σήμερα χορηγήθηκαν άδειες λειτουργίας μόνο σε δέκα ΔΕΕ και ότι ορισμένες από αυτές δεν ασκούν καμιά δραστηριότητα. Σύμφωνα με την κυβέρνηση της Ισλανδίας, η ενίσχυση δεν μπορεί προς το παρόν να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών, λόγω της ελάχιστης έκτασης της και συνεπώς, στην περίπτωση αυτή, πληρούνται τα κριτήρια του κανόνα *de minimis*, όπως ορίζεται στο κεφάλαιο 12 των κατευθυντηρίων γραμμών της Εποπτεύουσας Αρχής για τις κρατικές ενισχύσεις. Κανένα στοιχείο της φορολογικής νομοθεσίας των ΔΕΕ δεν εγγυάται ότι, εάν σημειωθεί υπέρβαση του ορίου που θεσπίζεται στον κανόνα *de minimis*, δεν μπορεί να χορηγηθεί συμπληρωματική ενίσχυση.

Βάσει των στοιχείων που αναφέρονται προηγουμένως, η φορολογία των ΔΕΕ συνιστά ενίσχυση λειτουργίας κατά την έννοια του άρθρου

61 παράγραφος 1 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ. Είναι, συνεπώς, απαραίτητο να προσδιοριστεί κατά πόσον η ενίσχυση αυτή συμβιβάζεται με τη λειτουργία της συμφωνίας για τον ΕΟΧ, υπό την επιφύλαξη των εξαιρέσεων που ορίζονται στο άρθρο 61 παράγραφοι 2 και 3.

Κατά τα φαινόμενα, οι εξαιρέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 61 παράγραφος 2 δεν μπορούν να εφαρμοστούν σε αυτή την περίπτωση, δεδομένου ότι καλύπτουν διαφορετικές περιπτώσεις.

Σύμφωνα με το άρθρο 61 παράγραφος 3 στοιχείο α) μια ενίσχυση μπορεί να θεωρηθεί συμβιβάσιμη με τη συμφωνία για τον ΕΟΧ όταν αποσκοπεί στο να προωθήσει την οικονομική ανάπτυξη περιφερειών στις οποίες το επίπεδο ζωής είναι ασυνήθιστα χαμηλό ή στις οποίες υπάρχει σοβαρή ανεργία. Εφόσον το εν λόγω μέτρο δεν περιορίζεται σε περιφέρειες του είδους αυτού, η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται. Το ίδιο ισχύει και για την παρέκκλιση που προβλέπεται στο άρθρο 61 παράγραφος 3 σημείο β). Τέλος, όσον αφορά την παρέκκλιση που προβλέπεται στο άρθρο 61 παράγραφος 3 σημείο γ), δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η ενίσχυση διευκολύνει την ανάπτυξη ορισμένων δραστηριοτήτων ή ορισμένων οικονομικών περιφερειών. Συνεπώς, η ενίσχυση δεν μπορεί να τύχει καμιάς από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 62 παράγραφος 3 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ.

Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω επιχειρημάτων, η Εποπτεύουσα Αρχή έχει τη γνώμη ότι το φορολογικό μέτρο που αφορά τις ΔΕΕ ενδέχεται να περιέχει κάποιο στοιχείο κρατικής ενίσχυσης κατά την έννοια του άρθρου 61 παράγραφος 1 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ. Συνεπώς και σύμφωνα με το σημείο 5.2 του κεφαλαίου 5 των κατευθυντηρίων γραμμών της Εποπτεύουσας Αρχής για τις κρατικές ενισχύσεις, η τελευταία υποχρεούται να κινηθεί τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του πρωτοκόλλου 3 της συμφωνίας περί Εποπτεύουσας Αρχής και Δικαστηρίου. Η απόφαση δεν προδικάζει κατά κανέναν τρόπο την τελική απόφαση της Εποπτεύουσας Αρχής.

Τέλος, η Εποπτεύουσα Αρχή επισύρει την προσοχή της ισλανδικής κυβέρνησης στο κεφάλαιο 6 των κατευθυντηρίων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις («Συγκεκριμένες πληροφορίες σχετικά με τις παράνομες ενισχύσεις για διαδικαστικούς λόγους»). Το φορολογικό καθεστώς θεοπίστηκε μετά την έναρξη της ισχύος της συμφωνίας για τον ΕΟΧ και θα μπορούσε συνεπώς να χαρακτηριστεί ως νέα ενίσχυση. Ως προς το θέμα αυτό δεν έγινε καμιά κοινοποίηση. Σύμφωνα με το σημείο 6.2.3(1), σε αρνητικές αποφάσεις για παράνομες ενισχύσεις, η Εποπτεύουσα Αρχή διατάσσει κατά κανόνα το ενδιαφερόμενο κράτος ΕΖΕΣ να ανακτήσει την ενίσχυση από το δικαιούχο.

Η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ καλεί τα κράτη ΕΖΕΣ, τα κράτη μέλη της ΕΕ και τους ενδιαφερόμενους τρίτους να της υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους για τα εν λόγω μέτρα, εντός ενός μηνός από τη δημοσίευση της παρούσας ανακοίνωσης στην ακόλουθη διεύθυνση:

EFTA Surveillance Authority
Rue de Trèves/Trierstraat 74
B-1040 Brussels.

Οι παρατηρήσεις θα κοινοποιηθούν στην κυβέρνηση της Ισλανδίας.

(¹) Βλέπε σχετικά: Υπόθεση 173/73 Ιταλία κατά Επιτροπής [1974], Συλλογή Νομολογίας του Δικαστηρίου 709.